

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P. K.**, B., zastúpeného Mgr. Z. V., B., proti žalovanému: **Mesto Banská Bystrica**, Československej armády 26, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OEM-DP 88332/87085/16298/09/Gr zo dňa 1.7.2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S/92/2009-56 zo dňa 18. augusta 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S/92/2009-56 zo dňa 18. augusta 2010, **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozhodnutia, ktorým podľa § 50 ods. 3 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov nevyhovelo námietke žalobcu zo dňa 24.6.2009 podanej podľa § 50 zák. č. 511/1992 Zb. voči výzve na zaplatenie daňového nedoplatku na miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za roky 2006 až 2008. Dôvodil tým, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 1.7.2009 považoval krajský súd za rozhodnutie, ktoré má charakter procesnej povahy a preto nemôže byť predmetom preskúmania súdom (§ 248 písm. a/ OSP). Uvedené rozhodnutie vydal žalovaný ako príslušný správca miestneho poplatku, keď predtým vyzval žalobcu výzvami na zaplatenie daňových nedoplatkov na miestnom poplatku za komunálny odpad platobnými výmermi, voči

ktorým sa žalobca neodvolal a stali sa tak právoplatnými. Výzvu na zaplatenie a následné rozhodnutie o námietke voči výzve podľa názoru krajského súdu nemožno považovať za rozhodnutie, ktorým sa žalobcovi ukladajú povinnosti z hmotnoprávnej oblasti. Toto rozhodnutie má základ iba v súvislosti s vymáhaním nezaplatených poplatkov, ale nespôsobil žiadne zmeny v uložení povinnosti zaplatiť miestne poplatky podľa právoplatných platobných výmerov. V konaní mal krajský súd za preukázané, že platobné výmery z rokov 2006 až 2008 boli žalobcovi riadne doručené a neboli voči nim podané riadne ani mimoriadne opravné prostriedky. Keďže boli vydané v konaní podľa zákona č. 511/1992 Zb., zák. č. 582/2004 Z.z., Všeobecného záväzného nariadenia Mesta Banská Bystrica č. 164/2005 a neboli proti nim podané opravné prostriedky, nemožno ich považovať za nulitné. Krajský súd vec prejednal podľa § 250g ods. 2 OSP v neprítomnosti žalobcu, resp. jeho súdom ustanovenej právnej zástupkyne a konanie zastavil z dôvodov § 248 písm. a) OSP. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že neúspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Trovy právneho zastúpenia ustanovenému advokátovi krajský súd vyčíslil osobitným rozhodnutím.

Žalobca podal proti uzneseniu krajského súdu odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že platobné výmery, ktorými mu žalovaný vymeral poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad za obdobie rokov 2006, 2007 a 2008 a zhodne aj výzvu č. OEM-DP-88332/87085/16298/09/Gr zo dňa 1.7.2009 na úhradu povinností stanovených v týchto rozhodnutiach považuje za nezákonné. Poukázal na žalobu podanú na krajský súd, ktorou sa domáhal deklarovania neexistencie práva (práva žalovaného na poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad), t.j. vyhlásenia rozhodnutí žalovaného za nulitné, vymedzil v nej aj hmotnoprávne dôvody a svoje tvrdenia oprel aj o stanovenia príslušných právnych predpisov, ktoré súvisia s poplatkom za komunálny odpad, drobný stavebný odpad a s trvalým pobytom žalobcu v meste Banská Bystrica na adrese T.. Podľa jeho názoru za nulitné je potrebné považovať nielen rozhodnutia, ktorými žalovaný vymeral žalobcovi poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad, ale aj všetky súvisiace právne úkony žalobcu vo veci. Z pohľadu práva nulitné rozhodnutie neexistuje, preto voči nulitnému rozhodnutiu nie je možný ani riadny, ani mimoriadny opravný prostriedok. Opravné prostriedky je možné podávať len proti rozhodnutiam, ktoré boli vydané v súlade so zákonom. Tvrdenia žalovaného, že voči platobným výmerom za komunálny odpad a drobný stavebný odpad navrhovateľ nepodal opravný prostriedok a z tohto dôvodu sa stali právoplatnými a vykonateľnými, považuje žalobca za účelové a irelevantné. Nesprávne právne posúdenie

veci súdom prvého stupňa tak viedlo k tomu, že súd prejednal vec bez účasti žalobcu, ktorému súd odňal možnosť konať pred súdom, tvrdiť a predkladať dôkazy na podporu svojich tvrdení o nulite rozhodnutí žalovaného a neumožnil mu sa vyjadriť k právnej stránke veci tvrdenej súdom, čo žalobca posudzuje ako stav *denagatio iustitiae* – súd neposkytol žalobcovi právnu ochranu. V konečnom dôsledku potom súd na základe nesprávneho právneho posúdenia vec prejednal bez prítomnosti žalobcu, nedostatočne zistil skutkový stav, čo môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Základom obrany žalobcu proti rozhodnutiam žalovaného, ktorými mu bol vyrubený poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad, je tvrdenie, že žiadny odpad nevytváral z dôvodu, že v byte na T.v Banskej Bystrici sa nezdržuje od roku 2002. Z dôvodu, že evidenčný trvalý pobyt na uvedenej adrese nemôže len z vlastnej vôle zmeniť, nemôže byť jediným rozhodujúcim faktorom pre vyrubenie poplatku za komunálny odpad a drobný stavebný odpad.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že ako správca dane nie je povinný skúmať, či sa žalobca v byte na T., kde má stále trvalý pobyt, zdržuje, t.j. či spĺňa zákonnú podmienku na vyrubenie poplatku za komunálny odpad a drobné stavebné odpady. Poplatník, ktorý má na území mesta trvalý pobyt, je povinný zapojiť sa do zberu a likvidovania komunálneho odpadu, aký je v meste zavedený. V prípade, keď sa poplatník dlhodobo nezdržiava v meste svojho trvalého bydliska, rieši správca dane vo VZN mesta formou zmiernenia tvrdosti zákona. Tieto úľavy od platenia poplatku za komunálny odpad však nie sú nárokovateľné a poplatník musí preukázať svoju neprítomnosť v mieste trvalého bydliska dokumentami, ktoré sú uvedené vo VZN mesta vždy k 31.11. zdaňovacieho obdobia, za ktoré si zníženie alebo odpustenie poplatku uplatňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, platobný výmer č. 1620586071/218553/2007 zo dňa 15.3.2007 na miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za rok 2007, ktorým bol vyrubený poplatok v sume 584 Sk, bol žalobcovi doručený do vlastných rúk dňa 28.3.2007 a zhodne platobný výmer č. 1620586071/257022 zo dňa 10.4.2008, ktorým bol vyrubený miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné

odpady v sume 640 Sk za obdobie od 1.1.2008 do 31.12.2008, bol doručený žalobcovi do vlastných rúk dňa 24.4.2008. Oba platobné výmery nadobudli právoplatnosť. Mesto Banská Bystrica podľa § 58a zák. č. 511/1992 Zb. výzvou na zaplatenie daňového nedoplatku za komunálny odpad za roky 2006 a 2007 zo dňa 11.4.2008, doručenou žalobcovi dňa 22.4.2008, vyzvalo daňovníka, aby zaplatil splatný daňový nedoplatok na miestnom poplatku za komunálny odpad. Aj toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, a to dňa 7.5.2008. Proti následnej výzve č.k. EM DP: 73355/0586071/2009 zo dňa 3.6.2009, ktorá bola žalobcovi doručená 10.6.2009 na zaplatenie daňového nedoplatku za roky 2006, 2007 a 2008 š. EM DP: 73355/0586071/2009 dňa 24.6.2009, spísal daňový subjekt námietku. Táto námietka bola predmetom rozhodovania správcu dane. Námietkam daňového subjektu správca dane rozhodnutím zo dňa 1.7.2009 nevyhovel. Toto rozhodnutie správcu dane bolo na základe podanej žaloby predmetom preskúmania súdom.

Medzi riadne opravné prostriedky proti rozhodnutiam správcu dani patrí aj námietka. Námietku môže daňový subjekt uplatniť len v prípadoch ustanovených zákonom č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (napr. námietka pri výzve na zaplatenie dane), a to do 8 dní odo dňa, keď sa o namietaných skutočnostiach dozvedel, pričom námietka nemá odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak daňový subjekt nesúhlasí s postupom správcu dane v procese platenia dane, môže podať reklamáciu. Pri námietke nie je prípustné odvolanie.

Podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia.

Podľa § 248 písm. a) OSP súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Krajský súd pri rozhodovaní o podanej žalobe vychádzal z ust. § 248 písm. a) OSP v spojení s § 250d ods. 3 OSP. Žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 1.7.2009 považoval za rozhodnutie, ktoré má charakter procesnej povahy, nakoľko správca dane po preskúmaní skutočností uvedených v námietke a po zistení skutkového stavu podľa všeobecne záväzných nariadení Mesta Banská Bystrica o miestnych daniach a miestnom

poplatku za komunálne odpady platné pre rok 2006, 2007, 2008 týmto rozhodnutím *nevyhovet námietkam* daňového subjektu podaným v daňovom a exekučnom konaní.

Odvolačí súd sa s uvedeným záverom krajského súdu v plnom rozsahu stotožnil a konštatoval, že právne účinky preskúmaného procesného rozhodnutia nezasiahli do hmotných práv daňového subjektu. Neuniklo však pozornosti odvolacieho súdu, že žalobca, t.j. daňový subjekt, podal námietky voči rozhodnutiu správcu dane z 1.7.2009 neskoro, t.j. po uplynutí zákonnej 8-dňovej lehoty od prevzatia rozhodnutia. Samotný žalobca v námietke spisanej v Bratislave dňa 24.6.2009 potvrdil, že výzva Mestského úradu v Banskej Bystrici na zaplatenie daňového nedoplatku mu bola doručená 10.6.2009. Ďalším dôvodom na zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 OSP tak bola aj neskoro podaná námietka, ktorá podľa zák. č. 511/1992 Zb. nemá odkladný účinok.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil. Ostatné dôvody uvedené odvolateľom v odvolaní neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia prvostupňového súdu, keďže súd sa v danom štádiu exekučného konania nemohol zaoberať skúmaním zákonnosti samotných rozhodnutí o povinnosti platiť poplatok za komunálny odpad. Žalobca v petite žaloby žiadal zrušenie rozhodnutia č. OEM-DP88332/87085/16298/09/Gr z 1.7.2009 a súd o takom návrhu rozhodol v súlade s ustanoveniami V. časti OSP o správnom súdnictve. Pokiaľ žalobca súčasne žiadal aj vyhlásenie platobných výmerov o vyrubení miestneho poplatku za nultné, konajúci súd v konaní podľa V. časti OSP v správnom súdnictve posúdil podkladové rozhodnutia o vyrubení miestneho poplatku (§ 245 ods.1 OSP) za zákonné a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. V konaní podľa V. časti OSP však správny súd nie je oprávnený rozhodovať určovacím výrokom o nulite podkladového rozhodnutia.

Nakoľko žalobca v konaní pred odvolacím súdom úspech nemal, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP nepriznal.

O odmene a o hotových výdavkoch ustanoveného zástupcu žalobcu advokátom podľa § 140 ods. 2 OSP rozhodne krajský súd, ktorý rozhodol o ustanovení právneho zástupcu z radov advokátov uznesením č.k. 23S/92/2009-33 zo dňa 29.9.2009.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková